

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-22(4)16/AB

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2016 r.

DECYZJA DIH IV /9/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie nr PO.422.C.91.2015.JS z 27 stycznia 2016 r., na mocy której na przedsiębiorcę Lesyę Kilinską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Kilinska Lesya w Radomiu, nałożono karę pieniężną w wysokości 200 zł, z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014, poz. 915), polegających na nieuwidocznieniu informacji o cenie w miejscu sprzedaży detalicznej, **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 5-10 listopada 2015 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH”) przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Lesyi Kilinskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Kilinska Lesya w Radomiu, na targowisku w Radomiu mieszczącym się przy ul. Struga, (zwanego dalej również: „stroną postępowania”). Kontrolę przeprowadzono w zgodzie z art. 84a pkt 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o sdg”), zgodnie z którym, art. 79 ww. ustawy nie stosuje się wobec działalności gospodarczej przedsiębiorców w zakresie sprzedaży dokonywanej poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach). Zważywszy na to kontrolę przeprowadzono bez zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.

W toku kontroli sprawdzono m. in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014r., poz. 915) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach towarów i usług”) oraz spełniania wymogów, dotyczących oznaczania ceną, określonych w obowiązującym w trakcie kontroli rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz. U. z 2015r., poz. 568) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Finansów”), stosownie do art. 25 ww. ustawy.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy stwierdzili, że w przypadku 11 partii wyrobów włókienniczych, takich jak: getry ocieplane, spodnie damskie, spódnice, kurtki, bluzki, w punkcie sprzedaży okrężnej nie umieszczono cennika zawierającego informację o cenie powyższych wyrobów, co naruszało art. 4 ust. 1 oraz, w związku z art. 25 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, wymaganie wskazane w § 5 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów. Przedsiębiorca jeszcze w toku kontroli wywiesił cennik zawierający informację o cenie oferowanych do sprzedaży towarów.

Mazowiecki WIIH, mając na uwadze ustalenia kontroli, pismem z 29 grudnia 2015 r. zawiadomił stronę postępowania o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ww. ustawy tj. z uwagi na brak uwidocznionych cen 11 partii oferowanych do sprzedaży wyrobów. Ponadto w ww. piśmie organ poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, 27 stycznia 2016 r. wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz art. 104 Kpa decyzję nr PO.422.C.91.2015.JS, na mocy której, na przedsiębiorcę Lesyę Kilinską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Kilinska Lesya w Radomiu, nałożono karę pieniężną w wysokości 200 zł, z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, polegających na niewidocznieniu informacji o cenie wyrobów w miejscu sprzedaży detalicznej.

W dniu 7 lutego 2016 r. przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona postępowania wniosła o umorzenie kary pieniężnej w związku z tym, że pochodzi z Ukrainy, działalność gospodarczą prowadzi od 1 grudnia 2014 r., nie wiedziała o obowiązku dotyczącym informowania oraz uwidaczniania cen. Ponadto strona wskazuje, że w październiku 2015 r. jej zarobki wyniosły 800 zł, natomiast od dnia 23 grudnia 2015 r. do 31 stycznia 2016 r. działalność była zawieszona.

Pismem z 19 lutego 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o wszczęciu postępowania oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W związku z brakiem, w dniu kontroli, nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ww. art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, obowiązującym aktem prawnym pozostawało, zgodnie z art. 25 ww. ustawy, rozporządzenie Ministra Finansów. Powołane wyżej rozporządzenie wskazywało w § 5 ust. 3, że ceny towarów oferowanych w punktach sprzedaży okrężnej uwidacznia się w cenniku wywieszonym w miejscu dostępnym dla kupujących.

Zgodnie § 3 ust. 1 obowiązującego od 1 stycznia 2016 r. rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru którego dotyczy. Wskazany przepis obowiązuje w odniesieniu do wszystkich form sprzedaży, włącznie ze sprzedażą okrężną.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Czynności kontrolne przeprowadzone na targowisku w Radomiu przy ul. Struga, przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, bezsprzecznie wykazały, iż przedsiębiorca Lesya Kilinska, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Kilinska Lesya w Radomiu nie wykonała obowiązków polegających na uwidocznieniu informacji o

cenie oferowanych do sprzedaży towarów, wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Tym samym prawidłowo nałożono na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 200 zł.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług jest ochrona konsumenta oraz zdrowa konkurencja między przedsiębiorcami i produktami (motyw 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.)). Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Naruszenie tych reguł podlega sankcji, przy czym w toku postępowania w sprawach dotyczących nałożenia kary pieniężnej, uwzględniane są trzy wskazane w ustawie kryteria, a mianowicie: stopień naruszenia obowiązków, dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zatem stwierdzenie – udowodnienie braku informacji w zakresie ceny lub ceny jednostkowej towaru, jak też sprzecznego z ustawą sposobu ich uwidocznienia tak, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie – jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Prezes UOKiK po analizie akt sprawy nie ma wątpliwości, co do niewykonania przez przedsiębiorcę Lesyę Kilinską obowiązków polegających na uwidacznianiu cen wyrobów w miejscu sprzedaży detalicznej oraz uznaje, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy

uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Obowiązujące przepisy w sposób bezpośredni nakładają obowiązek uwidaczniania cen w miejscu sprzedaży detalicznej (także w sprzedaży obwoźnej) w sposób ogólnodostępny i dobrze widoczny dla konsumentów, co w tym wypadku nie zostało spełnione. Nie ma przy tym znaczenia kwestia pochodzenia przedsiębiorcy, długości prowadzenia działalności gospodarczej i faktu jej zawieszenia. Bez znaczenia pozostaje również czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy.

Niezależnie od powyższego Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony (na którą strona wskazuje w odwołaniu) może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna.

W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), który zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

1. odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
2. odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
3. umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, mając na uwadze powyższe stwierdza, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Lesyę, Kilinską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Kilinska Lesya w Radomiu, karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Tym samym, decyzja Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie nr PO.422.C.91.2015.JS z 27 stycznia 2016 r., powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. P R E Z E S A
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski